

Viata Creștină

Special

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 30 (139)

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro 4 August 2013

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica a 6-a după Rusalii** se citește **Evangelhia** de la **Matei 9, 1-8** (Vindecarea slăbanogului din Capernaum), iar **Apostolul** din **Epistola către Romani 12, 6-14**.

Sinaxar

În această zi pomenim pe **Sfinții 7 tineri din Efes; Sf. Mc. Tatuil**

lubiți credincioși,

Cu ajutorul Bunului Dumnezeu, astăzi primim cu evlavie și cu multă bucurie duhovnicească sfintele moaște ale unui mare vindecător și făcător de minuni: Sfântul Ierarh Nectarie de Eghina.

Sfântul Nectarie Taumaturgul este unul dintre cei mai iubiți și mai căutați sfinți, de către toți credincioșii de astăzi. Pe lângă faptul că este un sfânt contemporan, el atrage îndeosebi prin mulțimea minunilor săvârșite, atât în timpul viețuirii sale, cât și după adormirea sa întru Domnul. Foarte mulți credincioși care au mers de-a lungul vremii să se închine la sfintele sale moaște, aflate la Mănăstirea Sfânta Treime din insula Eghina (Grecia), au plecat vindecați sufletește și trupește.

Sfântul Nectarie nu este doar un sfânt făcător de minuni. Nu este doar un doctor fără de arginți. Este și un dascăl al celor care vor să fie izbăviți de necazuri.

Sfântul Nectarie a rămas în inimile creștinilor ca unul dintre cei care au dus crucea suferinței. Prigonit ca episcop de către alți slujitori ai altarului, el a rămas cu aceeași inimă tânără, cu aceeași inimă plină de nădejde în Dumnezeu: suferințele nu l-au ocolit până la sfârșitul vieții. Însă, cu răbdare le-a biruit pe toate. Și mucenicia nesângeroasă a suferinței l-a transformat într-un stâlp al Bisericii, l-a transformat într-un prieten și într-un ajutor al tuturor credincioșilor care poartă crucea suferinței.

Nădăjduim că, pentru cei care deja îl "cunosc", îl cinstesc și îl iubesc pe Sfântul Nectarie, această zi va fi încă un prilej de mângâiere duhovnicească. Iar cei care abia acum „fac cunoștință” cu Sfântul Ierarh, vor întâlni un om al lui Dumnezeu, care în vremuri apropiate de ale noastre a urcat pe culmile sfințeniei, și care este, așa cum nu întâmplător i se spune, mare făcător de minuni.

Sfântul Nectarie, cel care i-a trimis scrisori lui Hristos

Raluca Brodner | ziarullumina.ro

Sfântul Nectarie Taumaturgul, unul dintre cei mai iubiți sfinți de dată recentă, este cunoscut mai ales ca vindecător al uneia dintre cele mai cumplite boli: cancerul. Puterea făcătoare de minuni ce izvorăște din moaștele sale, aflate la Mănăstirea „Sfânta Treime” din insula Eghina, atrage mii de credincioși.

Sfântul Nectarie s-a născut la 1 octombrie 1846 la Silivria, pe malul mării Marmara, în nordul Greciei. Venirea sa pe lume a coincis cu sărbătoarea *Acoperământului Maicii Domnului* și a fost o bucurie pentru părinții săi, oameni săraci, cu mulți copii, dar foarte credincioși, care l-au botezat Anastasie (gr. „Înviere”). Cât timp stă în casa părintească, copilul primește o aleasă educație creștină. Buna creștere se vede mai târziu, când pleacă, la vârsta de 14 ani, la Constantinopol, mânat de dorința de a-și continua studiile și de a-și ajuta familia. Pentru că nu are bani să-și plătească călătoria cu vaporul, căpitanul refuză să-l primească pe vas. Este momentul săvârșirii primei minuni din existența sfântului. Inexplicabil pentru membrii echipajului, vaporul nu poate pleca din port până când Anastasie nu este lăsat să

urce la bord.

În copilărie, trimitea scrisori Cerului

Experiența traiului în Constantinopol se dovedește una foarte dificilă, chiar dacă muncește cu toată stăruința pentru a se întreține. Într-o iarnă, rămas fără hrană și haine groase, scrie o scrisoare „Pentru Domnul nostru Iisus Hristos. În ceruri”. Scrisoarea ajunge în mâna unui vecin cu suflet bun, care pune într-un pachet toate cele trebuincioase copilului, cu adresa „De la Hristos, pentru Anastasie”. În 1866, la vârsta de 20 de ani, Sfântul Nectarie pleacă în insula Chios, unde lucrează ca pedagog și dascăl pentru clasele mici la Școala Metocului.

La vârsta de 27 de ani, pe 7 noiembrie 1876, intră în obștea Mănăstirii Nea Moni, prilej cu care este călugărit

cu numele de Lazăr, de către mitropolitul Gheorghe de Chios.

Un an mai târziu, este hirotonit de același mitropolit diacon, cu numele Nectarie. În anul 1885, termină Facultatea de Teologie din Atena, după ce absolvise liceul, cu rezultate deosebite. În același an, Sfântul Nectarie pleacă în Egipt, unde slujește timp de trei ani la Biserica „Sfântul Nicolae”, din Cairo. Câțiva ani mai târziu, în 1889, patriarhul Sofronie l-a hirotonit Mitropolit onorific de Pentapolis.

Exilat, din cauza unor calomnii

Nectarie a fost nevoit să se întoarcă la Atena, după ce câțiva detractori invidioși au reușit să obțină destituirea sa. Aici, a rămas câțiva ani predicator (1891-1894), după care, acceptă postul de director al Școlii teologice Rizaris, după ce a câștigat încrederea oamenilor ca preot predicator, în cadrul Mitropoliei de Evvia.

În decembrie 1908, la 62 de ani, Sfântul Nectarie pleacă de la conducerea Școlii teologice și se retrage în Mă-

(continuare în pagina 2)

Sfântul Nectarie, cel care i-a trimis scrisori lui Hristos

Raluca Brodner | ziarullumina.ro

(continuare din pagina 1)

năstirea „Sfânta Treime” din Eghina, unde rămâne până la sfârșitul vieții. Modest și dăruit în tot ceea ce făcea, sfântul muncește laolaltă cu angajații mănăstirii, înveșmântat într-o rasă veche și ponosită, rostind tot timpul rugăciunea lui Iisus.

Ctitor al Mănăstirii „Sfânta Treime” din Eghina

A trecut la cele veșnice la 8 noiembrie 1920, după ce a îndurat un an și jumătate chinurile cancerului. A fost înmormântat în mănăstirea sa, „Sfânta Treime”, de către ieromonahul iconar Sava care, mai târziu, a pictat prima icoană a sfântului. După moartea sa, s-a descoperit printr-o minune că din trupul său izvorau picături de mir, iar Patriarhia Ecumenică din Constantinopol l-a proclamat sfânt al Bisericii în 1961, cu pomenirea pe 9 noiembrie.

Încă din timpul vieții, Sfântul Nectarie a fost cunoscut ca făcător de minuni. Se spune că îmblânzea șerpii, alunga lăcustele roșii, aducea ploaia în vreme de secetă, vindeca bolnavii. Minunile s-au înmulțit după mutarea sa la cele cerești. Există mărturii contemporane despre minunile săvârșite în zilele noastre. Sfântul Nectarie este vindecător al bolnavilor, de unde și denumirea de „Taumaturgul”. Sfintele sale moaște se află la Mănăstirea „Sfânta Treime” din insula Eghina, de unde foarte mulți credincioși pleacă vindecați sufletește și trupest.

Sfântul Nectarie, la Iași

Sfântul Nectarie a săvârșit minuni încă din timpul vieții, însă firesc și fără a se mândri. Există nenumărate „seme” ale vindecărilor de boli și ale suferințelor socotite imposibil de vindecat pe care Sfântul Ierarh Nectarie le-a săvârșit. El nu intenționa, de fapt, să facă minuni, cum însuși mărturisea, ci să ajute poporul strâmtorat de sărăcie.

Lată o primă minune, săvârșită imediat după adormirea sa: Maicile de la Eghina, venite să pregătească trupul său neînsuflețit, au scos vesta de lână pe care o purta, așezând-o, din întâmplare, pe patul vecin, unde zăcea un paraltic. Imediat, bolnavul s-a ridicat din patul suferinței și a început să meargă, spre uimirea tuturor celor care nu îi mai dădeau nici o șansă.

Sfântul Nectarie a cunoscut, de asemenea, ziua mutării sale la cele

cerești, descriind momentul în cele mai mici detalii.

În anul 2006, la hramul Cuvioasei Parascheva din Iași, sute de mii de pelerini au putut să se închine la moaștele sfântului care tămăduiește cancerul. Sfintele moaște au fost aduse atunci de o delegație de clerici greci condusă de Înalt Preasfințitul Efrem, Mitropolit de Ydra, Spetses și Eghina. Moaștele au fost purtate în procesiune pe 13 octombrie, alături de moaștele Cuvioasei Parascheva, pe străzile Iașului, în cadrul pelerinajului „Calea Sfinților”. Imediat după sfințirea bisericii din cartierul Alexandru cel Bun, pe 15 octombrie, o părticică din moaștele sfântului au fost așezate în această biserică.

Scrisoarea micului Anastasie, adresată lui Hristos

Într-o dimineață de iarnă, domnul Temistocle, un om blând cu suflet mare, se îndrepta spre prăvălioaara lui. Era frig și zloată și mergea strângându-și pe el paltonul, când îl vede pe micul Anastasie că se apropie pe trotuarul celălalt.

- Unde te duci, Anastasie? Ai alt drum astăzi? Nu te duci la lucru? Baiețelule, o să răcești. Nu ești îmbrăcat gros.

- Mă duc la poștă să duc niște scrisori.

- Dă-mi-le mie. Trec eu acum pe la poștă. Hai, fugi înapoi la lucru, că o să răcești afară.

- Vă mulțumesc mult, domnule, spuse micuțul, dârdâind de frig.

Ce i-a venit domnului Temistocle, că s-a uitat pentru cine sunt scrisorile. Una era pentru un negustor, alta pentru o fabrică de tutun, a treia era... „CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS, ÎN CER”. S-a oprit locului și a început să zâmbească.

- Săracul baiețel! Ia să văd ce cere... A deschis scrisoarea și a citit: „Hristoase al meu,

Hainele mi s-au rupt, pantofii mi s-au stricat și mi-e frig. Din ce-mi dă stăpânul nu-mi ajunge nici de mâncare. N-am reușit să trimit aproape nimic mamei mele, care este săracă. Ce să mă fac acum? Cum ies eu din iarnă, Doamne? Ajută-mă! Mă închin Ție!

*Robul Țău,
Anastasie”*

- Comoară scumpă, spuse domnul Temistocle și a plecat spre casă. A pregătit un pachet cu haine călduroase de iarnă - flaneluțe, un palton, pantofi, șosete de-ale copiilor lui - și s-a dus apoi la poștă.

Peste două zile, l-a și văzut îmbrăcat în haine călduroase. Îi veneau numai bine. Ochii copilului străluceau de bucurie. Ba luase pe chip și o adiere de lumină tainică, căci cine poate ști câte nu și-au spus seara la rugăciune Domnul și micuțul Său rob...

Domnul Temistocle s-a bucurat mult să-l vadă fericit pe acel baiețel. Omului nici nu i-a trecut prin cap că sufletul pe care-l ajutase va ajunge cândva Sfântul Nectarie, făcătorul de minuni...

Sfântul Nectarie, la Mănăstirea Radu Vodă

Cei care caută pacea și vindecarea se pot închina moaștelor Sfântului Nectarie și la Mănăstirea Radu Vodă din București, unde există părticiele dăruite în 2002 de un arhiepiscop grec, aflat în vizită la mănăstirile din țară.

Mănăstirea Radu Vodă este așezată în centrul Capitalei, pe malul Dâmboviței, în vecinătatea Dealului Patriarhiei, la o aruncătură de băț de Biserica Bucur, cea mai veche din București. Mănăstirea a fost fondată de voievodul Alexandru al II-lea Mircea (1568-1577) și doamna sa, Ecaterina. Vodă a ridicat-o cu gândul de a fi Mitropolia Capitalei. După ce a fost distrusă de mai multe ori, a fost rectorită de patriarhul Justinian Marina, înmormântat aici.

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienita
Protopopiatul Pașcani
Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:

Tel: 0745 77 64 56

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>
www.facebook.com/parohiapoenita